

[Bindslev.]

I Overensstemmelse med den Stilling, som den konservative Gruppe i Borgerrepræsentationen har indtaget, kan Det konservative Folkeparti ikke i Øjeblikket give det forelagte Forslag sin Tilslutning. Jeg vil gerne, inden jeg gaar over til en videre-gaaende Drøftelse af Forslaget, gøre en Bemærkning om en Enkelthed. Det er med Hensyn til Bestemmelsen i § 2, Stk. 2, hvori det hedder, at Forhøjelsen ikke opkræves af Skattebeløb paa under 10 Kr. helaarlig. Af principielle Grunde kan vi ikke billige en saadan Undtagelse. Det er af vigtig moralsk Betydning, at hele Befolkningen efter Evne er med til at bære Byrderne, og det er derfor forkert at undergrave dette Princip; selv om vi i øvrigt vilde kunne gaa med til Forslaget, hvad vi altsaa ikke kan, maatte vi gaa imod denne Bestemmelse. Men nu til Hovedsagen.

Jeg skal da straks opkaste det Spørgsmaal, om det er nødvendigt for Københavns Kommune at faa aabnet en Mulighed for Udskrivning af Ekstraskat i indeværende Finansaar, og hertil vil jeg gerne straks svare klart og tydeligt: Nej, det er ikke nødvendigt! Man har som Begrundelse for denne Nødvendighed, denne formentlige Nødvendighed, fremhævet Angsten for et Underskud paa Regnskabsaaret 1939—40 — der tales om mellem 9 og 12½ Mill. Kr., maaske endda mere. Nu er det ingenlunde min Mening, at Muligheden af saa stort et Underskud skal mødes med noget let Sind, men ved Bedømmelsen af et Underskud af denne Størrelse maa dog alle Momenter tages i Betragtning. Man maa ikke glemme, at det er en meget stor Husholdning, det her drejer sig om; efter Statens er Københavns Kommunes den største Husholdning her i Landet. Jeg skal anføre, at Københavns Kommunes Regnskab balancerer med ca. 120 Mill. Kr. aarligt, og dette er jo kun en bogholderimæssig Opstilling, der ikke giver det helt rigtige Billede. Brutto-balancen er paa ca. 300 Mill. Kr. Det er paa en saadan Baggrund, at et eventuelt Underskuds Tal maa ses.

Men endvidere maa jeg anføre, at vi jo inden for Københavns Kommune ingenlunde er ukendt med det Fænomen, der hedder store Millionunderskud. Jeg skal saaledes nævne, at for Finansaaret 1934—35 konstateredes der et Underskud paa 15 Mill. Kr., som kun ved Tilbageførelse af Midler henlagt til Udvidelseskontoen nedbragtes til 6 Mill. Kr., hvilke atter kun bragtes ud af Verden ved at gribe tilbage til Henlæggelser fra tidligere Aar. Jeg skal nævne

Finansaaret 1932—33, der udviste et Underskud paa ikke mindre end 19 Mill. Kr., som kun klarede ved ligeledes at tilbageføre Henlæggelserne samt ved at opspise et saakaldt „Strømpeskaf“ fra Borgmester Jensens Tid — de gyldne Tider, da man havde Penge — paa 8,6 Millioner. Og endelig kan jeg nævne Finansaaret 1933—34, der sluttede med et Underskud paa 23 Mill. Kr., og her maatte atter Henlæggelser og gamle Reserver tages ind for at bringe tilnærmelsesvis Balance. Københavns Kommune har saaledes under socialdemokratisk Styre en rig Erfaring og vægtige Fortilfælde for store Underskud og for deres Dækning ved at gribe til henlagte Midler.

Endelig vil jeg gerne for at klare, hvorledes den økonomiske Situation i det hele tegner sig for Københavns Kommune, gøre opmærksom paa den ændrede Situation, som opstod for København efter Gennemførelsen af de to Udligningslove. Paa det Tidspunkt stod København paa Randen til Overskridelse af den tilladte Grænse for Udskrivning af Skat, de 20 pCt. over Grundbeløbet. Man vilde, hvis man ikke havde faaet disse Udligningslove, være blevet nødt til i det herefter følgende Aar at udskrive en Skat paa ikke under 35 pCt. over Grundbeløbet. Saaledes kom Udligningslovene som en Redning for Københavns Kommune. Indenrigsministeren viste sig saaledes her som en god Tjener, en god Minister for Københavns Kommune, i alt Fald for dets Flertal. Betydelige Midler blev ved Udligningslovene direkte tilført Kommunens Kasse, samtidig med at der skete Lettelser for vældige Udgifter. Ja, Situationen var efter denne Udligning af en saadan Karakter, at Skatten derefter, om alt var gaaet rigtigt til, burde være udskrevet med 10 pCt. under Grundbeløbet. Men det var kun Kommunens Kasse, som fik Lettelse, og som fik tilført Midler, medens derimod Borgerne aldeles ingen Lettelse fik paa Grund af den nye mellemkommunale Skat. Det hele var jo et Posteringsspørgsmaal, hvorved man blot ved en ny Statsskat lettede Kommunerne, og altsaa ogsaa Københavns Kommune, for visse Byrder.

Imidlertid fik vi ikke denne Udskrivning af den nye Skat med 10 pCt. under Grundbeløbet. Man valgte kun at gaa ned til selve Grundbeløbet og at genoptage den gamle Konsolideringspolitik. Og i denne Forbindelse vil jeg gerne for de ærede Medlemmer, der ikke er tilstrækkelig kendt med Københavns Kommunes Regnskabsform, oplyse, at disse saakaldte ekstraordinære Henlæggelser, Henlæggelserne til Ud-